

De finske Wårnepligtiges

entusiasm

wid

Engelsmännens annaskande.

Författadt och till tryck befordradt

af

Frans August Kafelinus.

Helsingfors,

J. Einelli arfwingars tryckeri, 1885.

Pris 10 penni.

Sjunges som: Tuoll' Pohjantahden rannalla.

W. 1. Farväl mitt hem, o dyra hem!
Farväl o far, o ämna mor!
Och systrar faren väl och bror!
Hör'n krigets ljud! — Jag följer dem.

W. 2. Om kulan hvin så snabb i fart,
Och tätt slår männens skara ned,
Att svara är vår krigsmans sed,
Och wi ha bly att svara med.

W. 3. En engelsk flotta mot vår kust
Ses sträfwä, — järn i hvarje bit.
Om westanvinden förde hit.
Att se den här — alls ej vår lust.

W. 4. O må du nalkas blott vår strand,
Så hotfull tusen sjöars land!

Att frukta Nordens son ej lärt,
Men hålla hjältenamnet kärt.

B. 5. När ädle furstens maning ljud'r,
Att wapnen reda finnen bjud'r,
Stäms frigarfång ur eldad barm
Med mod i bröst och hågen varm.

B. 6. De finste gossar redo stå,
Och tarfva ej att minnas på,
Hwad hjältenamn förfader bar,
Hwad finst soldat i sekler war.

B. 7. Än sjunger jag, förr'n jag drar bort —
Och wäntan, den blir alt för kort, —:
Jag samma wäg nu för mig har,
Som förfädren till ära bar.

B. 8. När — om jag återwända får?
Det wet blott Han, om allting råv.
Men tiden flyr, o, huru kort!
Mitt dyra hem, farwäl! — Nu bort!

B. 9. Må falla gerna bli min lott,
Jag går i fält blott till försvar

För jorden, som mig burit har,
Der lif i fred jag njuta fått.

B. 10. För dig att föra swärd i hand,
O, ljufwa finska fosterland,
För dig, som fädren glädje bar
Och jämte glädjens — sorgens där.

B. 11. Med glädje fylla kämpars led
Är alltid siffte männers sed,
Och att för landsens furste kär
Skä blodig rock mot owäns här.

B. 12. Att frukta, swifa, fly, hwad ord,
Ej sporda i vår finska nord!
Nej! Manlig håg för frigsbragd varm
Skall städs här bo i männers barm.

En annan.

Fästmannens affärd.

Sjunges som: Hsin istun ja lau skelen.

B. 1. Än en gång, den fista, lysöna,
Dyra Anna, till min fång!
Se'n farväl! — Mot okänt fjerran
Ställer sig din älsklings gång.

B. 2. Skön som himlens sköna båge
Mången fins. — Att dig allen'
Sag i sol, i mulet såge
Som min egen, dig allen'!

B. 3. Ungdomsvarm jag träder färden
Än och lemnar, Anna, dig,
Att du, stannande wid härden
Sorgsen blott skall wänta mig.

— 7 —

B. 4. Dyra Anna, trohetseder,
Dem wi swurit, glöm dem ej.
Om min wäg blott åter leder,
Anna! — dig jag glömmet ej!

B. 5. Färden på mig wäntar, ljuswa
Anna, färden bort från dig!
Ej jag wet, när jag min duswa
Åter sluta får till mig.

B. 6. Sift än ett farväl, min dyra
Anna! Du ej glömmet mig!
Uti mina varmsta böner
Skall jag alltid sluta dig.

